

Arrest

**nr. 80 863 van 8 mei 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 2 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat K. VAN BELLINGEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 1 juni 2010 en heeft zich vluchteling verklaard op 3 juni 2010.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 8 juni 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 12 januari 2012.

1.3. Op 30 januari 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 31 januari 2012 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een soennitische Koerd afkomstig uit Kirkuk in Centraal-Irak. U zou nooit naar school zijn gegaan. U kan bijgevolg niet lezen en schrijven. Van 2006 tot 2010 zou u gewerkt hebben voor een timmerman. Nadat u hiermee was gestopt, zou u nog enkele dagen hebben gewerkt als groentenverkoper. Hierna zou u beslist hebben Irak te ontvluchten omdat u de uitzichtloze situatie daar beu was. Op 14 mei 2010 zou u vanuit Kirkuk naar Erbil (Noord-Irak) gereisd zijn, waar u één dag verbleef. Vervolgens zou u vanuit Erbil naar Syrië gereisd zijn, waar u omstreeks 19 mei 2010 aankwam. Vanuit Syrië zou u samen met nog enkele andere vluchtelingen naar Turkije gereisd zijn, waar u omstreeks 23 mei 2010 aankwam. Vanuit Turkije reisde u eerst naar Frankrijk en vervolgens naar België waar u op 31 mei 2010 aankwam. Op 3 juni 2010 vroeg u asiel aan in België.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Stateless (CGVS) te worden opgemerkt dat de hoedanigheid van vluchteling u niet kan worden toegekend, dit omwille van onderstaande redenen.

U verklaarde uitdrukkelijk uit Irak te zijn gevlucht omwille van de algemene onveilige situatie in Kirkuk. Op de vraag of u zelf persoonlijke en concrete problemen heeft gekend, antwoordde u ondubbelzinnig met "neen" (zie gehoorverslag CGVS, vragen 41-45). U verwees wel naar de problemen die uw moeder in het verleden zou gekend hebben. U lichtte toe dat zij zonder toestemming van haar familie zou zijn gehuwd. Na de val van het regime zouden twee van haar broers haar willen hebben opzoeken om wraak te nemen. De politie zou hen evenwel hebben gearresteerd omdat ze ervan verdacht werden betrokken te zijn geweest bij een moordzaak (zie gehoorverslag CGVS, vragen 50-57). Wat er ook van zij, u liet uitdrukkelijk optekenen dat deze problemen van uw moeder helemaal niet de reden waren waarom u uit Irak bent gevlucht (zie gehoorverslag CGVS, vraag 58).

Aldus blijkt duidelijk dat u geen elementen aanbrengt als zou u het slachtoffer zijn geworden van een persoonsgerichte en daadwerkelijk vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Kirkuk in de provincie At-Ta'mim in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Kirkuk te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Kirkuk in de provincie At-Ta'mim wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Irak en meer in het bijzonder ook in Kirkuk merklijk verbeterd is. Het aantal veiligheidsincidenten en het aantal burgerslachtoffers in Kirkuk is gedaald. Verder wordt duidelijk vastgesteld dat er een verschuiving is van het type geweld dat nog voorkomt. Het geweld dat specifiek gericht wordt tegen bepaalde beroepsgroepen is gestegen terwijl het geweld tegen bepaalde minderheden oa. tegen de Christenen blijft voortduren. Naast de evolutie naar meer doelgericht geweld, wordt vastgesteld dat het terroristisch geweld is afgenomen en meer evolueert naar crimineel geweld. Slechts sporadisch werden nog grootschalige bomaanslagen gepleegd in Kirkuk. De belangrijkste aanslagen werden gericht tegen de Iraakse veiligheidsdiensten. Het risico om met geweld geconfronteerd te worden is voor het merendeel van de burgers die in Kirkuk leven, verminderd. Voor bepaalde groepen blijft de situatie wel risicovol oa. voor de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en ook voor religieuze minderheden oa. de Christenen. Ze zijn ofwel het slachtoffer van doelgerichte aanslagen ofwel doelgericht geweld tegen individuen. Het doelgericht geweld tegen individuen wordt vooral gepleegd tegen leiders van bepaalde beroepscategorieën oa. politieke leiders, rechters, leiders van Sahwa, leiders van de veiligheidsdiensten en overheidsambtenaren met een hoog profiel (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak - Ninewa/Kirkuk" dd. 5 januari 2012).

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden oa. in Bagdad enkele zware aanslagen gepleegd. In Kirkuk is sinds het vertrek van de Amerikanen echter geen sprake van een uitzonderlijke opflakking van het geweld. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Kirkuk subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Kirkuk nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige

geweld in het aan de gang zijnde conflict in Irak en meer bepaald in Kirkuk dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Kirkuk aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Kirkuk blijkt dat er sporadisch zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De algemene veiligheidssituatie is reeds geruime tijd merkkelijk verbeterd. Het terroristische geweld is afgenomen en meer geëvolueerd naar crimineel geweld. Verder is het geweld doelgericht van aard en viseert het bepaalde beroepsgroepen en minderheden. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Kirkuk is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in Kirkuk, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Kirkuk actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Kirkuk aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Ter staving van uw asielrelaas legde u kopieën voor van uw identiteitskaart, uw bewijs van nationaliteit en van een voedselkaart. Deze kopieën verwijzen naar uw identiteitsgegevens dewelke hier evenwel niet ter discussie staan. Deze door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen in positieve zin te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. Op grond van het inquisitoir karakter van zijn rechtspleging komt het de Raad toe te bepalen wie partij is in de zaak (RvS 1 juli 2003, nr.121.147). In casu kan de in het verzoekschrift aangeduide eerste verwerende partij, met name "De Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister bevoegd inzake aangelegenheden die betrekking hebben op de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, met name de Minister van Asiel- en Migratiebeleid en haar Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid", niet tot verweer geroepen worden aangezien de beslissingen met betrekking tot de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, niet tot diens bevoegdheden behoort. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is in deze verwerende partij.

2.2. Waar verzoeker in fine vraagt om het verzoek tot schorsing en annulatie ontvankelijk en gegrond te verklaren en, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing nietig te verklaren en het dossier te versturen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, dient te worden opgemerkt dat de Raad inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht beschikt, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De Raad kan derhalve de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen slechts vernietigen om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 §1, 2° van de vreemdelingenwet, redenen die in casu niet worden uiteengezet, laat staan aangetoond, en de Raad kan deze beslissingen uiteraard niet schorsen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een eerste en enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 1 van de Conventie van Genève, de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en de schending van de materiële motiveringsverplichting en het zorgvuldigheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur, voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing onvolledig en onjuist gemotiveerd werd en verkeerdelijk wordt gesteld dat er in zijn hoofde geen gevaar zou zijn voor een persoonsgerichte en daadwerkelijke vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie. Verzoeker wijst vooreerst op zijn Koerdische origine en stelt dat deze minderheid in Irak ernstige problemen kent. Hij laakt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen compleet heeft nagelaten naar deze problematiek van de Koerdische minderheid, waarvan hijzelf deel uitmaakt, een onderzoek in te stellen. Voorts geeft verzoeker aan dat hij duidelijk heeft gemaakt dat de problemen die zijn moeder heeft gehad omwille van haar huwelijk wel degelijk ook repercussies hebben gehad op zijn eigen situatie. Tevens heeft hij duidelijk gemaakt dat er zeer grote veiligheidsproblemen zijn in Kirkuk en de regio errond, waardoor zijn veiligheid ernstig gevaar loopt en waarbij geen enkele bescherming kan worden geboden door de Iraakse autoriteiten. Volgens verzoeker is de motivering op dit punt op zijn minst tegenstrijdig nu er nog steeds sprake is van zwaar geweld in deze regio alhoewel een zekere verbetering zou zijn opgetreden. Hij acht het dan ook opmerkelijk dat personen uit deze regio voorheen wel vaak de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend en de Belgische asielinstanties met betrekking tot deze personen momenteel geen enkel initiatief nemen om hen, ingevolge een inmiddels beweerde wijziging van de veiligheidssituatie, terug te repatriëren. Voorts wijst hij erop dat in de bestreden beslissing wordt erkend dat de Amerikaanse troepen sinds december 2011 het Iraaks grondgebied hebben verlaten en de situatie nog te pril is om definitieve prognoses te geven omtrent de veiligheid. Verzoeker meent dat het in het kader van het zorgvuldigheidsbeginsel dan ook gepast is dat hij in afwachting van een verdere evolutie minstens de subsidiaire beschermingsstatus krijgt nu het nadeel dat hem wordt berokkend niet in verhouding staat met een eventuele verwijdering naar Irak en de regio waaruit hij afkomstig is. Tot slot betoogt verzoeker, onder verwijzing naar het UNHCR *“Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status”* en het document *“Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims”*, dat hem het voordeel van de twijfel dient te worden gegund. Hij wijst er in dit verband op dat in de bestreden beslissing nergens wordt gesteld dat een ongeloofwaardig relaas naar voren wordt gebracht en dat er evenmin twijfel bestaat over zijn identiteit, zijn afkomst en zijn Koerdische origine.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

3.2. Tegelijk de schending van de formele én materiële motiveringsplicht aanvoeren is niet mogelijk vermits een gebrek aan deugdelijke formele motivering het de betrokkene onmogelijk maakt uit te maken of de materiële motivering geschonden is. Nu uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat verzoeker de motieven van de beslissing kent kan het middel, voor zover het gesteund is op de schending van de formele motiveringsplicht, niet dienstig worden ingeroepen.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 30 januari 2012, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij uitdrukkelijk verklaarde uit Irak te zijn gevlucht omwille van de algemene onveilige situatie in Kirkuk en hij ondubbelzinnig met “neen” antwoordde op de vraag of hij zelf persoonlijke en concrete problemen heeft gekend, hij wel verwees naar de problemen die zijn moeder in het verleden heeft gekend omdat zij zonder toestemming van haar familie zou zijn gehuwd doch hij hierbij uitdrukkelijk liet optekenen dat deze problemen van zijn moeder helemaal niet de reden waren waarom hij uit Irak is gevlucht, zodat duidelijk blijkt dat hij geen elementen aanbrengt als zou hij het slachtoffer zijn geworden van een persoonsgerichte en daadwerkelijke vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie, (ii) uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er voor burgers uit Kirkuk actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon

als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict zodat er voor burgers uit Kirkuk geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet en verzoeker bovendien zelf geen elementen aanvoert die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet en (iii) de door hem ter staving van zijn asielaanvraag voorgelegde kopieën van zijn identiteitskaart, zijn bewijs van nationaliteit en een voedselkaart slechts naar zijn identiteitsgegevens verwijzen, welke niet ter discussie staan.

3.4. In de mate verzoeker de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwijt geen onderzoek te hebben ingesteld naar de problematiek van de Koerdische minderheid in Irak, benadrukt de Raad dat het de taak van de asielzoeker is om de verschillende elementen van zijn relaas toe te lichten en alle nodige elementen nodig voor de beoordeling van zijn asielaanvraag aan te reiken. Uit de lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoeker noch bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken, noch tijdens zijn gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen enig gewag heeft gemaakt van problemen die hij zou gekend hebben omwille van zijn Koerdische origine. Hem bij het invullen van de vragenlijst ter voorbereiding van het gehoor en het onderzoek op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gevraagd wat hij vreest bij een terugkeer naar zijn land van herkomst en welke feiten op die vrees of risico wijzen, stelde verzoeker slechts: *"Ik ben bang van terroristen, om om te komen bij een aanslag. (...) Ik ben niet veilig in mijn eigen land, er zijn dagelijks aanslagen. Ik woon in Peryadi, Kirkuk. Telkens ik mijn huis verliet wist ik niet of ik 's avonds nog veilig zou terug keren, ik leefde altijd in angst. Ik hoopte steeds dat de situatie zou verbeteren maar dat was niet het geval, daarom ben ik vertrokken."* (administratief dossier, stuk 8, p. 2). Ook uit verzoekers verklaringen zoals afgelegd op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen blijkt dat de volgens hem algemene onveilige situatie in Kirkuk aan de basis ligt van zijn vertrek uit Irak: *"Waarom bent u uit Irak gevlucht. Er was helemaal geen leven in Irak. Waarom zou ik daar blijven wonen/leven. Wat bedoelt u precies, dat het daar onveilig was? ja er is daar geen veiligheid en ook geen waarborgsysteem voor de mensenrechten. De reden waarom u uit Irak bent gevlucht is in essentie terug te brengen op de onveilige instabiele situatie in Kirkuk? Ja dat klopt. U had buiten die algemene onveilige situatie geen eigen concrete persoonlijke problemen? ikzelf heb geen problemen gekend, maar mijn familie en mijn ouders hebben in het verleden wel problemen gekend en mijn moeder heeft nog steeds problemen. (...) Dit alles was niet de reden waarom u uit Irak was gevlucht de reden was omdat u de algemene onveilige situatie in Kirkuk beu was? Ja dat klopt."* (administratief dossier, stuk 4, vragen 42-45 en 58). Tijdens dit gehoor werd overigens uitdrukkelijk gepolst naar eventuele problemen die verzoeker of zijn familie zouden hebben gekend omwille van hun Koerdische origine, doch ook bij deze gelegenheid haalde verzoeker geen concrete persoonlijke problemen aan gerelateerd aan zijn etnische afkomst: *"De arabiseringspolitiek in Kirkuk zegt u dat iets? Ja Wat is dat? Het was in de jaren negentig en de regering verdreef de Koerden uit Kirkuk en bracht in de plaats arabieren. Heeft uw familie daarmee te maken gehad? Nee, omdat ik een niet te grote familie heb. De Koerden werden die nog op andere vlakken gediscrimineerd? Ja Hoezo? Ja maar al je verdreven bent wat kan er nog erger zijn? Maar andere maatregelen? Vanalles: tijdens het regime hield men helemaal geen rekening met de koerden."* (administratief dossier, stuk 4, vragen 61-66). In tegenstelling tot wat wordt voorgehouden in het verzoekschrift, werd de problematiek van de Koerden in Irak dus niet zonder meer buiten beschouwing gelaten. Het volstaat niet om louter te verwijzen naar de problematiek van de Koerdische minderheid in Irak zonder daarbij te preciseren welke problemen verzoeker zelf in concreto en actueel omwille van zijn Koerdische afkomst zou hebben gekend. Ook in het verzoekschrift wordt hieromtrent niet de minste toelichting verschaft doch wordt opnieuw in algemene bewoordingen verwezen naar de problematiek van de Koerdische minderheid. De loutere verwijzing naar de situatie in het land van herkomst, zonder deze te betrekken op zijn individuele en persoonlijke situatie, volstaat echter niet om aan te tonen dat verzoeker werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De Raad kan dan ook slechts vaststellen dat verzoeker de individualisering van zijn vrees niet aantoonde, hetgeen nochtans een essentieel element is bij de beoordeling van zijn asielaanvraag.

3.5. Waar verzoeker aangeeft dat hij tijdens het gehoor duidelijk heeft gemaakt dat de problemen die zijn moeder heeft gekend omwille van haar huwelijk wel degelijk ook repercussies hebben gehad op zijn eigen situatie, stelt de Raad vast dat deze stelling geen steun vindt in het administratief dossier. Verzoeker maakte tijdens zijn gehoor weliswaar melding van de problemen van zijn moeder doch hij verklaarde hierbij uitdrukkelijk zelf niet betrokken te zijn in de erezaakwestie, alsook dat de problemen van zijn moeder niet de reden waren voor zijn vertrek uit Irak: *"Welke problemen zijn dat dan precies die uw moeder precies heeft? Het was een erezaakwestie want mijn vader trouwde vroeger met haar zonder toestemming van haar familie. Uw moeder heeft dan nu nog problemen met haar familie? ja dat*

klopt. Uzelf heeft daar verder geen uitstaans mee, u heeft er geen last van? Nu niet maar in de toekomst: als er problemen zijn voor mijn moeder dan word ik erbij betrokken. Waarom zouden die problemen nu terug opflakkeren uw ouder zijn toch al jaren geleden getrouwd waarom zouden die problemen terug opkomen? Ja bij ons is dat nu eenmaal zo: erezaken krijgen altijd prioriteit. Zijn er dan in het verleden al concrete dingen gebeurd met dat probleem? Na de val zijn er twee ooms van mij (langs moeders zijnde) kwamen ze terug vanuit bagdad om het probleem op te lossen, maar later werden ze aangehouden, ze zijn nu in de gevangenis. (...) Hoe zouden ze dat probleem willen oplossen hebben? Zij waren van plan om wraak te nemen: misschien ook moord en mijn vader was er al niet meer, wat voor zin had dat nu gelet op het feit dat vader al dood was. Hoe weet u dat ze dat gingend oen, hadden ze u dat op voorhand gezegd? Mijn tante, de zus van mijn moder heeft het aan ons doorverteld, mijn moeder heeft enkel met die zus contact.” (administratief dossier, stuk 4, vragen 46-50 en 53-54). Vage en niet gefundeerde hypothesen over mogelijke persoonlijke problemen in de toekomst buiten beschouwing gelaten, maakt verzoeker derhalve niet aannemelijk dat in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou bestaan omwille van de problemen van zijn moeder met haar familie.

3.6. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

3.7. Evenmin toont verzoeker aan dat hij wordt vervolgd of geïsoleerd door zijn autoriteiten of derden en dat hij het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in doodstraf of executie dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing die in zijn hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet uitmaakt. De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Immers, artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, in casu Irak, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt op basis van de objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier (Subject Related Briefing “Irak” – “De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak – Ninewa/Kirkuk”, laatst geüpdatet op 5 januari 2012), die gebaseerd is op een veelheid aan bronnen, dat er voor burgers uit Kirkuk actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict zodat er actueel voor burgers uit de provincie Kirkuk geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Met de argumentatie dat hij van in het begin zeer duidelijk heeft gemaakt dat er zeer grote veiligheidsproblemen zijn in Kirkuk en de regio errond, waardoor zijn veiligheid ernstig gevaar loopt en waarbij geen enkele bescherming kan worden geboden door de Iraakse autoriteiten, dat de motivering op dit punt op zijn minst tegenstrijdig is nu er nog steeds sprake is van zwaar geweld in deze regio alhoewel een zekere verbetering zou zijn opgetreden en dat, sinds het vertrek van de Amerikaanse troepen in december 2011, de situatie nog te pril is om definitieve prognoses te geven omtrent de veiligheid, brengt verzoeker geen concrete informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie gevoegd aan het administratief dossier niet correct zou zijn of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Ook uit de loutere vaststelling dat de subsidiaire beschermingsstatus die in het verleden werd toegekend aan personen afkomstig uit Kirkuk nog niet werd ingetrokken, kan geenszins worden afgeleid dat er in Kirkuk actueel een toestand heerst in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Dienvolgens wordt bovenstaande analyse door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande en mede gelet op het feit dat de Raad zich bij de beoordeling van verzoekers vraag om internationale bescherming moet steunen op de feitelijke situatie zoals deze zich voordoet in het land van herkomst op het ogenblik van zijn beslissing, kan verzoeker niet worden gevolgd waar hij

meent dat het in het kader van het zorgvuldigheidsbeginsel gepast is dat hij in afwachting van een verdere evolutie minstens de subsidiaire beschermingsstatus krijgt.

In acht genomen wat voorafgaat, toont verzoeker niet aan dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

3.8. Zo verzoeker nog verwijst naar het UNHCR *“Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status”* en het document *“Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims”* met betrekking tot het verlenen van het voordeel van de twijfel, herhaalt de Raad dat verzoeker geen gegevens heeft aangebracht dat er wat hem betreft ernstige aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dienvolgens kan in casu het voordeel van de twijfel niet spelen.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht mei tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS